

Sygn. akt XXIII Gz 882/23

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Nałęcz (spr.)

Sędziowie: Alicja Dziekańska

Andrzej Sobieszczański

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2024 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu upadłościowym T. K. (1) osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

w przedmiocie wniosku upadłego o ustalenie planu spłaty

na skutek zażalenia wierzyciela M. Z.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 23 czerwca 2023 r., sygn. akt XIX GUp 929/21

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie.

SSO Alicja Dziekańska SSO Magdalena Nałęcz SSO Andrzej Sobieszczański

Sygn. akt XXIII Gz 882/23

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2023 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w pkt I ustalił, że w planie spłaty T. K. (1) uczestniczą następujący wierzyciele:

1. z tytułu kosztów postępowania tymczasowo pokrytych przez Skarb Państwa niezaspokojonych w toku postępowania upadłościowego:

a) Skarb Państwa - Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie z wierzytelnością w kwocie 6.640,89 zł;

2. z tytułu wierzytelności powstałych przed ogłoszeniem upadłości:

a) M. Z. z wierzytelnością w łącznej kwocie 85.442,05 zł z czego kwota 30.344,00 zł w kategorii II, kwota 55.098,05 zł w kategorii III;

b) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. z wierzytelnością w łącznej kwocie 363,44 zł z czego kwota 317,49 zł w kategorii II, kwota 45,95 zł w kategorii III;

c) Miasto (...) W. z wierzytelnością w kwocie 6.661,62 zł z czego kwota 4.680,79 zł w kategorii II, kwota 1.980,83 zł w kategorii III;

d) Skarb Państwa - Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego w O. z wierzytelnością w kwocie 241,73 zł z czego kwota 241,73 zł w kategorii III.

W pkt II sąd rejonowy wskazał, że z uwagi na ubóstwo masy upadłości nie dokonywał podziału funduszy masy upadłości T. K. (1), a w pkt III wskazał, że upadły nie doprowadził do swojej niewypłacalności, ani nie zwiększył istotnie jej stopnia umyślnie ani na skutek rażącego niedbalstwa. W pkt IV ustalono plan spłaty T. K. (1) polegający na tym, że upadły przez okres 30 miesięcy, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca, począwszy od 3 miesiąca następującego po miesiącu w którym uprawomocni się niniejsze postanowienie, na zaspokojenie wierzycieli przeznaczy wskazane poniżej kwoty w następujący sposób:

1. w okresie od pierwszego do szóstego miesiąca realizacji planu spłaty upadły na zaspokojenia wierzyciela Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie będzie przeznaczać kwotę po 1.000,00 zł miesięcznie;

2. w siódmym miesiącu realizacji planu spłaty upadły na zaspokojenie wierzycieli przeznaczy kwotę 1.000,00 zł uiszczając na rzecz:

a) Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie kwotę 640,89 zł;

b) M. Z. kwotę 308,32 zł;

c) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 3,23 zł;

d) Miasto S. W. kwotę 47,56 zł;

w pkt 3 określił, że w okresie od ósmego do trzydziestego miesiąca realizacji planu spłaty upadły na zaspokojenie wierzycieli będzie przeznaczać kwotę 1.000,00 zł miesięcznie, uiszczając na rzecz:

a) M. Z. kwotę 858,58 zł;

b) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 8,98 zł;

c) Miasto (...)W. kwotę 132,44 zł.

W pkt V sąd pierwszej instancji określił, że, że po wykonaniu przez T. K. (1) planu spłaty, jego pozostałe zobowiązania powstałe przed ogłoszeniem upadłości (26 lipca 2021 roku) - poza zobowiązaniami, o których mowa w art. 491²¹ ust. 2 pr. upadł. zostaną w całości umorzone.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że w dniu 26 lipca 2021 ogłoszono upadłość T. K. (1) jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. W skład masy upadłości nie weszły żadne składniki majątkowe. W toku postępowania upadłościowego, do chwili złożenia przez syndyka do sądu projektu planu spłaty wierzycieli, zgłoszenia wierzytelności dokonało czterech wierzycieli:

1. M. Z. z wierzytelnością w łącznej kwocie 85 442,05 zł;

2. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. z wierzytelnością w łącznej kwocie 363,44 zł;

3. Miasto (...) W. z wierzytelnością w łącznej kwocie 6.661,62 zł;

4. Skarb Państwa - Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego w O. z wierzytelnością w kwocie 241,73 zł

Sąd rejonowy ustalił, że przyczyną niewypłacalności upadłego były czynności podjęte przez upadłego w 2011 roku, w wyniku których stał się on ofiarą oszustwa. Celem uzyskania środków na założenie działalności gospodarczej z zakresu ogrodnictwa, upadły zawarł umowę pożyczki pieniężnej. Upadły nigdy jednak nie otrzymał środków pieniężnych z tytułu ww. umowy. Kilka miesięcy po zawarciu umowy, upadły otrzymał nakaz zapłaty. Następnie komornik sądowy wszczął przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne. W związku z rosnącymi odsetkami upadły T. K. (2) nie był w stanie spłacić wymagalnych zobowiązań.

Sąd rejonowy ustalił, że T. K. (2) ma (...)lat, posiada wykształcenie podstawowe. W poprzednich latach upadły podejmował się prac dorywczych, uzyskując z tego tytułu miesięczny dochód w wysokości ok. (...) zł. Obecnie upadły zatrudniony jest w (...) spółka cywilna na stanowisku pracownika serwisu sprzątającego. Z tytułu wykonywanej pracy upadły otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. T. K. (2) mieszka wraz z partnerką, 4 letnim synem oraz pełnoletnią córką partnerki upadłego. Upadły wraz z partnerką prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Na miesięczne wydatki rodziny składają się: wyżywienie - (...)zł, czynsz - (...)zł, energia elektryczna - (...)zł, gaz -(...)zł, telefon, Internet i TV - (...)zł, transport - (...)zł, wydatki na zdrowie (leki) - (...)zł, środki czystości i środki higieny osobistej - (...) zł, zakup odzieży i obuwia - (...) zł. Stan zdrowia upadłego oceniany jest jako dobry. Upadły nie leczy się na nic przewlekłe, nie przyjmuje na stałe żadnych leków.

W ramach rozważań prawnych sąd pierwszej instancji wskazując na treść art. 491¹⁴ ust. 1 pr. upadł., art. 491¹⁵ ust. 1, 2 i 4 pr. upadł. kolejno odniósł się do poszczególnych elementów planu spłaty wierzycieli. W pierwszej kolejności sąd rejonowy wymienił wierzycieli uczestniczących w planie spłaty, wskazując, że w ustawowym terminie do zgłoszenia wierzytelności syndykowi, takiego zgłoszenia dokonało czterech wierzycieli, tj.:

1. M. Z. w łącznej kwocie 85 442,05 zł;
2. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w łącznej kwocie 363,44 zł;
3. Miasto (...)W. z wierzytelnością w łącznej kwocie 6.661,62 zł;
4. Skarb Państwa - Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego w O. w kwocie 241,73 zł.

Sąd rejonowy wskazał przy tym, że upadły w żaden sposób nie kwestionował istnienia uznanych wierzytelności, a sąd meriti nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania z urzędu.

Kolejno sąd pierwszej instancji wskazał, że w masie upadłości nie znajdują się fundusze, które mogłyby być rozdzielone między wierzycieli.

Następnie dokonując oceny czy upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa sąd pierwszej instancji zaznaczył, że w projekcie planu spłaty syndyk wskazał, że brak jest przesłanek do przyjęcia, że upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. Sąd rejonowy wskazał przy tym, że także nie znalazł podstaw do dokonania innej oceny zachowania upadłego.

Końcowo sąd rejonowy odniósł się ustalenia planu spłaty wierzycieli wskazując przy tym, że obecnie upadły zatrudniony jest w (...) spółka cywilna na stanowisku pracownika serwisu sprzątającego za miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. W ocenie sądu rejonowego, osiągany aktualnie przez upadłego dochód z tytułu wynagrodzenia za pracę z całą pewnością nie odzwierciedla w rzeczywistości jego obecnych możliwości zarobkowych. Sąd rejonowy podkreślił, że upadły jako rzetelny dłużnik musi wykazać się maksymalnym zaangażowaniem i wykorzystać swoje możliwości zarobkowe tak, aby w jak najwyższym stopniu zaspokoić swoich wierzycieli.

Wobec powyższego, sąd rejonowy uznał, że możliwości zarobkowe upadłego oscylują w kwocie 3.500 zł netto. Sąd pierwszej instancji podkreślił przy tym, że upadły ma(...)lat i nie zmaga się z żadnymi problemami zdrowotnymi,

które w jakimkolwiek stopniu ograniczyłyby jego możliwości zarobkowe. Sąd rejonowy wskazał, że co prawda upadły ma jedynie wykształcenie podstawowe, niemniej jednak na popularnych portalach z ogłoszeniami pracy można znaleźć szereg ofert dedykowanych dla osób bez wykształcenia z wyższym wynagrodzeniem. Na marginesie sąd rejonowy podkreślił, że nic nie stoi także na przeszkodzie aby upadły podjął się dodatkowego zatrudnienia, które umożliwi mu osiąganie miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 3.500 zł. Wówczas osiągnane zarobki pozwoliłyby upadłemu na wykonywanie ustalonego planu spłaty wierzycieli, a także poprawiłyby sytuację finansową upadłego i jego rodziny. Upadły mieszka wraz z partnerką, 4 letnim synem oraz pełnoletnią córką partnerki upadłego. Upadły wraz z partnerką prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, ponosząc wszystkie koszty po połowie. Zatem, należy zdaniem sądu rejonowego przyjąć że potrzeby mieszkaniowe upadłego są zaspokojone.

Upadły w toku postępowania wskazał, iż miesięczne wydatki jego rodziny składają się: wyżywienie - (...) zł, czynsz - (...)zł, energia elektryczna - (...)zł, gaz - (...)zł, telefon, Internet i TV - (...) zł, transport - (...) zł, wydatki na zdrowie (leki) - (...)zł, środki czystości i środki higieny osobistej - (...)zł, zakup odzieży i obuwi - (...)zł. W ocenie sądu rejonowego, biorąc pod uwagę sytuację finansową upadłego, a co za tym idzie badanie ponoszonych kosztów utrzymania, wskazane przed upadłego wydatki znajdują odzwierciedlenie w rzeczywistości i są to podstawowe wydatki. Należy także wziąć pod uwagę zdaniem sądu rejonowego, że koszty życia w aglomeracji (...), są znacznie wyższe, aniżeli w innych częściach Polski. Ponadto należy uwzględnić, że część ze wskazanych wydatków będzie z biegiem czasu tylko wzrastać z uwagi na wzrost inflacji i znaczne podwyżki cen. Sąd rejonowy podkreślił również, biorąc pod uwagę ilość osób pozostających na utrzymaniu upadłego, należało uwzględnić w kosztach utrzymania upadłego wydatki ponoszone na utrzymanie jednego dziecka upadłego. Sąd rejonowy nie uwzględnił natomiast kosztów związanych z utrzymaniem pełnoletniej córki partnerki upadłego, bowiem w jego ocenie brak jest podstaw prawnych do ponoszenia przez upadłego wydatków z tego tytułu.

Mając na uwadze powyższe sąd rejonowy uznał, że miesięczna rata planu spłaty powinna wynieść 1.000,00 zł. W ocenie sądu pierwszej instancji, biorąc pod uwagę sytuację osobistą upadłego, ustalenie planu spłaty ponad wskazaną kwotę miesięcznie z dużym prawdopodobieństwem doprowadziłoby do zbyt dużego obciążenia upadłego spłatami. W konsekwencji upadły zaprzestałby realizacji planu, co z kolei doprowadziłoby do uchylecia planu spłaty, unicestwiając tym samym cele postępowania upadłościowego. Kwota miesięcznej raty została podzielona między wierzycieli zgodnie z wysokością przysługujących im wierzycielności oraz biorąc pod uwagę w pierwszej kolejności zaspokojenie wierzycielności Skarbu Państwa z tytułu niepokrytych kosztów postępowania upadłościowego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł wierzyciel – M. Z., zaskarżając je w części tj. w zakresie pkt III i IV i zarzucając naruszenie:

I. naruszenie przepisów postępowania:

1. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 491¹⁵ ust. 1a pr. upadł. w zw. z 491¹⁵ ust. 1 pkt 3 pr. upadł. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny materiału dowodowego oraz jego wybiórczą i sprzeczną z zasadami doświadczenia ocenę skutkującą błędnym przyjęciem, że upadły nie doprowadził do swojej niewypłacalności ani nie zwiększył istotnie jej stopnia umyślnie, ani na skutek rażącego niedbalstwa podczas gdy z materiału dowodowego wynika, że upadły doprowadził do swojej niewypłacalności co najmniej na skutek rażącego niedbalstwa;

2. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę przez sąd pierwszej instancji materiału dowodowego zebranego w sprawie polegającą na uznaniu przez sąd pierwszej instancji, że upadły jest w stanie dokonywać spłaty miesięcznej raty jedynie w wysokości 1 000 zł miesięcznie, podczas gdy upadły ma możliwość, predyspozycje oraz umiejętności do podjęcia pracy zarobkowej, a tym samym zaspokajania wierzycieli w wyższym stopniu;

II. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

1. z art. 491¹⁵ ust. 1a pr. upadł. w zw. z 491¹⁵ ust. 1 pkt 3 pr. upadł. poprzez uznanie, że upadły nie doprowadził do swojej niewypłacalności ani nie zwiększył istotnie jej stopnia umyślnie, ani na skutek rażącego niedbalstwa, podczas gdy z

materiału dowodowego wynika, że upadły doprowadził do swojej niewypłacalności co najmniej na skutek rażącego niedbalstwa;

2. art. 491¹⁵ ust. 4 w zw. z art. 491¹⁵ ust. 1 oraz w zw. z art. 2 ust 2 pr. upadł. poprzez nieuwzględnienie przy ustalaniu warunków planu spłaty kryterium wysokości niezaspokojonych wierzytelności i realności ich zaspokojenia w przyszłości oraz zasady zaspokojenia ich w możliwie najwyższym stopniu.

Wobec powyższego wniosł o:

I. zmianę postanowienia w zakresie ust. III i IV poprzez :

a) określenie, że upadły doprowadził do swojej niewypłacalności oraz zwiększył jej wysokość na skutek rażącego niedbalstwa,

b) ustalenie planu spłaty T. K. (1) polegającym na tym, że upadły przez okres 84 miesięcy i ustalenie wysokości miesięcznej raty spłaty na kwotę 2 500 zł oraz poprzez proporcjonalne zwiększenie rat na rzecz wierzycieli wskazanych w ust. IV pkt 2 lit a-c oraz pkt 3 lit a-c.

ewentualnie o uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Upady nie wniosł odpowiedzi na zażalenie.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Wniesione przez wierzyciela zażalenie okazało się o uzasadnione, a przeprowadzona w wyniku jego wniesienia kontrola instancyjna skutkowałą koniecznością uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Okolicznością, która legła u podstaw uchylenia zaskarżonego orzeczenia był brak wyjaśnienia przez sąd pierwszej instancji podstawy swojego rozstrzygnięcia w zakresie w jakim uznał, że upadły nie doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie nie zwiększył jej stopnia umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. Sąd pierwszej instancji w istocie w ogóle nie pochylił się nad wyrażonym w art. 491¹⁵ ust. 1 pkt 3 obligatoryjnym elementem postanowienia w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli – czym uniemożliwił sądowi okręgowemu dokonanie kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia.

Zgodnie z art. 327¹ §1 k.p.c. (który w niniejszej sprawie znajduje odpowiednie zastosowanie na podst. art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 229 i art. 491² ust. 1 pr. upadł.) uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Ustalenia faktyczne oraz dokonana ocena prawna powinna zostać przedstawiona w uzasadnieniu orzeczenia. Skład orzekający w niniejszej sprawie podziela pogląd prezentowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zgodnie z którym naruszenie przez sąd pierwszej instancji art. 328 § 2 k.p.c. (obecnie art. 327¹ §1 k.p.c.) przez sporządzenie uzasadnienia nie w pełni odpowiadającego wymaganiom, jakie stawia wymieniony przepis, może wyjątkowo wypełniać podstawę środka zaskarżenia. Ma to miejsce wówczas, gdy w wyniku uchybienia konkretnym wymaganiom określonym w art. 328 § 2 k.p.c. (tj. art. 327¹ §1 k.p.c.) zaskarżone orzeczenie nie poddaje się kontroli instancyjnej, czyli gdy stwierdzone wady mogły mieć wyjątkowo wpływ na wynik sprawy. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2004 r., sygn. akt V CK 92/04).

Uzasadnienie zaskarżonego postanowienia nie zawiera elementów wymaganych treścią art. 327¹ §1 k.p.c. w stopniu, który sprawia, że orzeczenie to uchyla się kontroli instancyjnej. Sąd pierwszej instancji nie wyjaśnił bowiem podstawy faktycznej orzeczenia w zakresie w jakim uznał, że upadły nie doprowadził do swojej niewypłacalności, ani nie

zwiększył istotnie jej stopnia umyślnie, ani na skutek rażącego niedbalstwa. Zgodnie z art. 491¹⁵ ust. 1a pr. upadł. w przypadku ustalenia, że upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, plan spłaty wierzycieli nie może być ustalony na okres krótszy niż trzydzieści sześć miesięcy ani dłuższy niż osiemdziesiąt cztery miesiące. Rozstrzygnięcie przedmiotowego zagadnienia pozostaje zatem jednym z kluczowych elementów postępowania w przedmiocie ustalenia planu spłaty, bowiem w znaczący sposób wpływa na czasookres realizowanego przez upadłego planu spłaty wierzycieli, a tym samym istotnie wpływa na stopień zaspokojenia wierzycieli.

Upadły forsuje tezę (którą bezrefleksyjnie przechwycił syndyk, a następnie sąd rejonowy), że przyczyną powstania jego niewypłacalności były czynności podjęte w 2001 r., w wyniku których stał się ofiarą oszustwa. Jak twierdził T. K. (1), upadły celem uzyskania środków na założenie działalności gospodarczej z zakresu ogrodnictwa, zawarł umowę pożyczki pieniężnej, lecz nigdy nie otrzymał pożyczonych środków. Kilka miesięcy po zawarciu umowy upadły miał otrzymać nakaz zapłaty, następnie komornik sądowy wszczął przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne i w związku z rosnącymi odsetkami upadły nie był w stanie spłacać swoich wymagalnych zobowiązań. Sąd pierwszej instancji dokonując oceny przyczyn niewypłacalności upadłego pod kątem jego zawinienia, odniósł się do powyższych okoliczności krótko kwitując, że nie znalazł podstaw do dokonania innej oceny zachowania upadłego, aniżeli ta dokonana przez syndyka. Uwypuklić trzeba, że niedopuszczalna jest sytuacja, w której sąd a quo w miejsce oceny, czy upadły doprowadził do swojej niewypłacalności umyślnie bądź w wyniku rażącego niedbalstwa, ograniczył się do sformułowania, że w sporządzonym przez syndyka projekcie planu spłaty wierzycieli wskazano, że brak jest przesłanek do takiego przyjęcia, a analiza własna sądu pozostaje w tym zakresie tożsama. Taki sposób formułowania uzasadnienia orzeczenia daleko odbiega od wskazanego w art. 327¹ k.c. wymogu. Z treści uzasadnienia nie sposób wywieść w oparciu o co sąd pierwszej instancji (lub chociażby syndyk) takie ustalenia poczynił. Wskazać przy tym należy, że dalece wątpliwe wydaje się dokonywanie ustaleń faktycznych, a następnie rozważań prawnych w oparciu jedynie o wyjaśnienia złożone przez upadłego. Sąd winien je bowiem zestawzić z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami i mając szerszy ogląd sytuacji osobistej upadłego i okoliczności w jakich dochodziło do powstawania stanu niewypłacalności dokonać trafnych ustaleń, które to ustalenia następnie powinny odnaleźć swoje odzwierciedlenie w treści sporządzonego uzasadnienia. Tymczasem z treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia nie można ustalić powyższych okoliczności, co sprawia, że orzeczenie to uchyla się kontroli instancyjnej.

Twierdzenia o oszustwie i wydanym, jak wywodzi upadły na podstawie sfałszowanych dokumentów, nakazie zapłaty wymagają weryfikacji, być może zapoznania się z dokumentacją zgromadzoną w sprawie w której został wydany nakaz zapłaty jak i ustalenia przyczyn jego niezaskarżenia przez upadłego. Niewątpliwie zaś zachodzi konieczność wysłuchania upadłego z uwagi na daleko idące wątpliwości co do twierdzeń upadłego o niedoprowadzeniu do swej niewypłacalności umyślnie ani na skutek rażącego niedbalstwa. Z uwagi zaś na wskazywane powyżej istotne znaczenie tych okoliczności, zasadnym jest wysłuchanie upadłego na te okoliczności, najlepiej podczas rozprawy.

Mając powyższe na względzie sąd okręgowy, działając na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz w zw. z art. 229 i art. 491² ust. 1 pr. upadł.) uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Ponownie orzekając w przedmiocie ustalenia planu spłaty wierzycieli sąd rejonowy powinien dokonać oceny, czy upadły T. K. (1) doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, wyjaśniając przy tym w oparciu o co takie ustalenia poczynił.

sędzia Alicja Dziekańska sędzia Magdalena Nałęcz sędzia Andrzej Sobieszczański